

[Handelsministeren.]

gøres der i denne Forbindelse ikke noget ved, den bliver foreløbig uantastet.

Nu er det jo klart, at Afdeling II, Afviklingsafdelingen, ikke bare har Rettigheder i Afdeling I, den har ogsaa Forpligtelser, nemlig Forpligtelserne overfor Burmeister & Wain's Kreditorer. Først naar disse er fyldestgjort, kan der være Tale om, at de gamle Aktionærer kan komme i Betragtning; foreløbig indefrysés alle de gamle Kreditors Tilgodehavender, men det er naturligvis Formaalet at faa Gælden afviklet i de kommende Aar.

Afviklingen skal foregaa efter bestemte Linier. Saafernt Afdeling I gennem sin Virksomhed faar Mulighed derfor, skal Præferencekapitalen have et Udbytte af 6 pCt. pro anno; saafremt Udbyttet ikke et enkelt Aar bliver de 6 pCt., saa suppleres det senere. Hensigten med denne Bestemmelse er at give Præferenceaktierne en saadan Værdi, at de kan sælges, og at der der ved kan komme Udbytte, Penge, i Afdeling II, saaledes at Fordringshaverne, de nuværende Kreditorer, kan blive fyldestgjort, helt eller delvist. Salgsprovenuet skal naturligvis anvendes til Fordel for disse Kreditorer.

Naar der i Afdeling I er den fornødne Reservefond i Henhold til Aktieselskabsloven, 25 pCt. af den samlede Aktiekapital, skal Overskuddet anvendes til Indløsning af Præferenceaktiekapitalen, saaledes at Stamaktiekapitalen kan opskrives med tilsvarende Beløb, som Præferencekapitalen udløses eller nedskrives med. Præferenceaktiejerne er pligtige til at lade deres Aktier indløse til Parikurs. Stamaktionærerne oppebærer intet Udbytte, før end samtlige Præferenceaktier er indløst.

Til Afdeling II henføres ogsaa, som jeg allerede har sagt, Aktionærerne i det nuværende „Burmeister & Wain“, og de henføres der med den disse Aktionærer tilkommende Ret til de Værdier, der maatte være til Stede, naar samtlige Afdeling II's Fordringshavere er fyldestgjort.

I § 11 bestemmes det, at Afdeling II skal ledes af en Afviklingskomité, der udnævnes af Handelsministeren, saaledes at de til Afdelingen henførte Fordringshavere saavel som Aktionærerne bliver repræsenteret. Der udfærdiges i Henhold til § 11 et Regulativ, og dette Regulativ findes ogsaa optrykt som Bilag til Lovforslaget. I dette Regulativs § 2 bestemmes det, at Handelsministeren for de tre Komitémedlemmers Vedkommende udnævner disse efter Indstilling af Afviklingsafdelingens Fordrings-

havere, altsaa af Kreditorerne, det fjerde Medlem udnævnes efter Indstilling af de gamle Aktionærer, og det femte Medlem udnævnes uden Indstilling. Ministeren udnævner ogsaa Formanden, der skal være et af Medlemmerne.

De øvrige Bestemmelser i Lovforslaget omhandler de mange forskellige Forhold, der skal agtes paa ved en Lovgivning som den, der her er Tale om. Jeg skal nævne, at § 14 indeholder den Bestemmelse, at der er Stempelfrihed for Aktiebrevene, og at Tinglysningsgebyr og andre offentlige Afgifter i Forbindelse med den trufne Ordning bortfalder.

Loven skal efter Forslagets § 16 træde i Kraft den 1. Marts, til hvilken Tid, som bekendt, Moratorieloven udløber. Det er mit Haab, at Rigsdagen vil behandle Lovforslaget saa hurtigt, at der ikke kan blive nogen Vanskelighed ved Overgangen fra Moratorietiden til det, der her foreslaas.

Om Selskabets, det vil sige Afdeling I's fremtidige Ledelse, dets Direktør og Meddirektører, er der ikke truffet endelig Beslutning, men der er forhandlet derom. Man maa naturligvis have disse Forhandlinger færdige og Beslutningerne taget inden 1. Marts, men det lykkes sikkert ogsaa til den Tid at have alt i Orden, til at den foreslaaede Ordning kan fungere paa tilfredsstillende Maade.

Jeg har dermed i store Træk gjort Rede for Lovforslaget og skal slutte med at udtale Ønsket om, at Burmeister & Wain maa blive i Stand til at virke videre i fornyet Skikkelse. Dermed anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg tillader mig herved at forelægge *Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 90 af 31. Marts 1931 om Foranstaltninger imod Forstyrrelser af Radiomodtagning*. Denne Lov, den saakaldte Støjlov, vedtoges, som bekendt, i Marts 1931 med Gyldighed for to Aar, indtil 1. Maj 1933, idet man her stod overfor en Forsøgslovgivning og derfor kun ønskede at give den en kortere Løbetid. Loven har i det allervæsentligste virket tilfredsstillende efter sit Formaal, og der er vedvarende Brug for den. Man har ikke for Tiden Ændringer at foreslaa til Loven, men ønsker endnu i nogle Aar at indhente Erfaringer, blandt andet ogsaa under Hensyn til Virkningerne af de under Opførelse værende nye Radiostationer med større Energi end de nu-